

Obravnava Revizijskega poročila Računskega sodišča Republike Slovenije »Pravilnost dela poslovanja Občine Ilirska Bistrica«, številka: 324-11/2014/39, Ljubljana, 17. avgusta 2016, in pojasnil Občine Ilirska Bistrica Nadzornemu odboru Občine Ilirska Bistrica z dne 20.10.2016, številka: 060-2/2014

OBČINA ILIRSKA BISTRICA

Bazoviška cesta 14

6250 Ilirska Bistrica

Številka: 060-2/2014

Datum: 20.10.2016

NADZORNEMU ODBORU

OBČINE ILIRSKA BISTRICA

Bazoviška cesta 14

6250 Ilirska Bistrica

**ZADEVA: Opredelitev do Revizijskega poročila Pravilnost dela poslovanja
Občine Ilirska Bistrica, številka: 324-11/2014/39, Ljubljana, 17. avgusta 2016**

Točka 2.1 PRIPRAVA PRORAČUNA IN ZAKLJUČNEGA RAČUNA TER IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

Občina Ilirska Bistrica (v nadaljevanju: občina) glede točke 2.1. Priprava proračuna in zaključnega računa ter izvrševanje proračun pojasnjuje naslednja pravno relevantna dejstva in okoliščine priprave in sprejema Proračuna in Odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 (Uradni list RS, št. 64/2013) in proračuna občine Ilirska Bistrica za leto 2013. Občinski svet Občine Ilirska Bistrica je na nadaljevanju 17. seje občinskega sveta dne 4.7.2013 nadaljeval z obravnavo predloga proračuna in Odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 ter je na navedeni seji tudi sprejel številne amandmaje k predlogu Odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 in predlogu proračuna Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 ter v skladu z njimi sprejel tudi spremenjen Proračun in Odlok o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 (Uradni list RS, št. 64/2013) in proračun občine Ilirska Bistrica za leto 2013. Kot je v nadaljevanju pojasnjeno za potrebe razlage zoper posamezne podtočke ugotovitev revizijskega poročila, so nekateri izmed sprejetih amandmajev neustrezni, nepravilni in ne upoštevajo proračunskih načel ter javno finančne zakonodaje oziroma obveznosti občine (in njenih organov) izhajajočih iz ZLS, kar ima za posledico nezakonitost celotnega proračuna. Župan je že med samo sejo, skupaj s strokovno službo, opozarjal na nezakonitost, neustreznost in nepravilnost posameznih amandmajev, saj so bodisi povzročili neuravnoteženost proračuna, ki ne zajema več vseh izdatkov občine in tudi ne predvideva sredstev za že sprejete obveznosti občine v letu 2013, predvsem pa so tudi posegli v zakonske pristojnosti župana. Z odlokom se namreč Občinskemu svetu podeljuje pristojnosti, ki jih skladno z veljavno zakonodajo nima oziroma so v izključni pristojnosti župana občine. Nedvomno je pristojnost občinskega sveta sprejetje proračuna občine, ki pa ga skladno z veljavno zakonodajo izvršuje župan in ne občinski svet. S sprejetjem proračuna občine so tako podana pooblastila županu za razpolaganje s premoženjem občine, za prevzemanje obveznosti skladno s sprejetim proračunom, za izpolnjevanje nalog občine in veljavnega proračuna ter skladno z zakonom sredstva v določeni višini prerazporejati med postavkami. Za vse navedeno župan ne potrebuje vnovičnega pooblastila občinskega sveta ali njegove odobritve, saj mu ta pooblastila in pristojnosti daje že zakon, odločitve in akti občine pa niso in ne morejo biti nad zakonom. Tako so sprejeti amandmaji in posledično določbe Odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013, ki občinskemu svetu podeljuje pristojnosti, ki

jih skladno z veljavno zakonodajo nima in so dejansko pristojnosti župana, neskladne z Ustavo in navedenimi zakoni.

Zaradi zadržanja objave spornega odloka je občinski svet dne 17.07.2013 na 17. izredni seji ponovno odločal o že sprejetem Odloku o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 in proračunu občine Ilirska Bistrica za leto 2013 ter ga ponovno potrdil. Glede na navedeno je župan pred Ustavnim sodiščem RS vložil **ZAHTEVO ZA ZAČETEK POSTOPKA ZA OCENO USTAVNOSTI IN ZAKONITOSTI ODLOKA O PRORAČUNU OBČINE ILIRSKA BISTRICA** in Ustavnemu sodišču RS predlagal, da sprejme ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je Odlok o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 (Uradni list RS, št. 64/2013) in proračuna Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 v nasprotju z Ustavo (148. členom Ustave RS) in zakonom (Zakonom o lokalni samoupravi, Zakonom o javnih financah, Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti, Obligacijskim zakonikom, Zakonom o političnih strankah). Ustavno sodišče RS je zahtevo obravnavalo absolutno prednostno, kljub temu pa je zahtevo zavrglo iz razloga: *"Ker Odlok o proračunu zaradi sprejema Odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2014 nima več neposrednih pravnih učinkov, ki bi pomenili podlago za financiranje občine v času odločanja Ustavnega sodišča, odločitev Ustavnega sodišča o njegovi ustavnosti in zakonitosti ne bi mogla odpraviti morebitnih v zahtevi zatrjevanih posledic. Zato niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 47. člena ZUstS za oceno ustavnosti in zakonitosti izpodbijanega akta in je Ustavno sodišče zahtevo zavrglo."*

V zaključku navedene točke želi občina posebej izpostaviti, **da občinska uprava in župan ne moreta nositi posledic neodgovornosti in nezakonitih odločitev občinskega sveta, saj je njihova odgovornost (po tem, ko je proračun sprejet) povezana na izvrševanje sprejetega proračuna.**

Točka 2.1.1. Sestava in obrazložitve proračuna in zaključnega računa proračuna za leto 2013

V podtočki **2.1.1.a** Ugotovitev Revizijskega poročila je navedeno, *da v splošnem in posebnem delu proračuna za leto 2013 občina ni izkazala realizacije prejemkov in izdatkov proračuna za leto 2011.* Občina glede na določbo 10. čl. ZJF pojasnjuje, da

je bila v splošnem in posebnem delu proračuna za leto 2013 izkazana ocena realizacije za preteklo leto – torej v primerjavi z proračunom 2013 je to leto 2012 in pa ocena realizacije – plan za tekoče leto 2013. Tako je bil proračun tudi sestavljen. Glede na to, da je občina v mesecu juliju že razpolagala z zaključnim računom za leto 2012, je namesto ocene realizacije izkazala zaključni račun 2012. Upoštevajoč ugotovitev Računskega sodišča RS, pa je občina Proračun za leto 2016 sestavila v skladu z revizijskim očitkom.

Obenem lahko ugotovimo, da je bila oblika proračuna (prikazano proračunsko in preteklo leto praksa, ki se je vlekla še iz preteklih mandatov. Če pogledamo proračun za leto 2010, je bili sestavljen na enak način. Prikazana je bila ocena realizacije za preteklo leto in proračun za tekoče leto o čemer se lahko prepričamo na spletni strani, kjer so proračuni objavljeni <http://www.ilirska-bistrica.si/obcina/proracun/>.

V podtočki **2.1.1.b** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da so obrazložitve proračuna za leto 2013 pomanjkljive*. Občina bo priporočila Računskega sodišča RS upoštevala in skušala v bodoče obrazložitve predlogov finančnih načrtov popolno opredeliti v smislu določbe 16. čl. ZJF.

Obenem lahko ugotovimo, da je imela Občina Ilirska Bistrica podobne obrazložitve že v preteklih mandatih. Vsebina obrazložitev iz proračunov za prejšnja leta je ravno tako razvidna na spletni strani, ki je omenjena zgoraj, kjer so objavljeni vsi proračuni.

V podtočki **2.1.1.c** občina pojasnjuje, da bo priporočila Računskega sodišča RS upoštevala. Obenem lahko ugotovimo, da so bili kadrovski načrti za leto 2010 in leta pred tem sestavljeni na enak način kot kadrovski načrt za leto 2013, kar je razvidno iz proračunov za prejšnja leta, ki so objavljeni na spletni strani, ki je omenjena zgoraj.

V podtočki **2.1.1.d** Računsko sodišče RS ugotavlja, *da načrtovani izdatki za 3.000 EUR presegajo načrtovane prejemke*. Občina je v točki 2.1. že pojasnila, da je neuravnoteženost proračuna posledica sprejetja amandmaja k Odloku o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013, ki je bil kljub opozorilu občinske uprave izglasovan s strani občinskega sveta. Napaka je bila v izhodiščni vrednosti proračunske postavke Občinsko glasilo, ki je bila v amandmaju upoštevana v znesku 33.000 EUR, čeprav je bila v predlogu proračuna, ki ga je občinski svet

obravnaval, načrtovana v znesku 36.000 EUR. Občina je pojasnila, da je sprejem obravnavanega amandmaja št. 34 - v veljavnem proračunu postavka št. 4001810 (zmanjšanje proračunske postavke Občinsko glasilo) povzročil očitano neuravnoteženost proračuna, zaradi česar je župan nadalje postopal v mejah svojih pristojnosti in je po ponovni potrditvi spornih amandmajev ter spornega proračuna, sprožil postopek za oceno ustavnosti spornega Odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013, kakor je že bilo izpostavljeno uvodoma v pojasnilu k točki 2.1. S sprejetjem navedenega amandmaja so se zmanjšala sredstva za energijo, vodo, komunalne storitve in komunikacije ter drugi stroški poslovanja, ob čemer je potrebno poudariti, da s sprejetjem tega amandmaja **občinski svet dejansko in zavestno zmanjšal sredstva** za izdatke, na katere ni možno vplivati in bodo dejansko nastali v predlaganem obsegu. Občinski svet je tako posegel v predlagalno funkcijo župana ter mu s tem tudi preprečil možnost izvrševanja proračuna. S predmetnim amandmajem so se namreč zmanjšala sredstva za obveznosti, ki bodo dejansko nastale oziroma ki jih bo občina ob njihovem nastanku morala plačati, občinski svet pa s sprejetjem tega amandmaja županu nalaga, da teh obveznosti ne poravnava oziroma mu preprečuje izvrševanje proračuna kot je sprejet. Glede na navedeno občina ponovno izpostavlja, **da občinska uprava in župan ne moreta nositi posledic neodgovornosti in nezakonitih odločitev občinskega sveta**, saj je njihova odgovornost (po tem, ko je proračun sprejet) vezana na izvrševanje sprejetega proračuna. Pojasnilo občine je povzelo tudi Računsko sodišče v svojem poročilu.

V podtočki **2.1.1.e** Ugotovitev Revizijskega poročila je bilo ugotovljeno, da *obrazložitev posebnega dela predloga zaključnega računa ni popolna, ker poslovno poročilo ne vključuje poročila o doseženih ciljih in rezultatih*. Občina pojasnjuje, da je Poslovno poročilo predstavljeno v zaključnem delu Zaključnega poročila Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 ter da bo očitek o pomanjkljivosti poslovnega poročila dosledno upoštevala že pri sestavi zaključnega računa za leto 2015. Obenem poudarjamo, da je bil takšen način priprave proračuna praksa, ki se je vlekla še iz preteklih mandatov. Doseženi rezultati in cilji so bili prvič prikazani v zaključnem računu za leto 2015 po opozorilu Računskega sodišča RS.

V podtočki **2.1.2** Poročanje o izvrševanju proračuna Računsko sodišče očita občini nepopolnost Poročila o izvrševanju proračuna. Občina pojasnjuje, da je pričela s postopkom za uskladitev poročanja s stališčem Računskega sodišča RS in obenem

ugotavlja, da je bil takšen način poročanja praksa, ki se je vlekla še iz preteklih mandatov. Poročilo o prenosu namenskih sredstev, spremembi neposrednih uporabnikov med letom, izdanih in unovčenih poroštvih ter izterjanih regresnih zahtevkov od poroštev so bili prvič prikazani v polletnem poročilu za leto 2016 po opozorilu Računskega sodišča RS.

Točka 2.1.3 Prerazporejanje proračunskih sredstev

V podtočki **2.1.3.a** Računsko sodišče ugotavlja, da v polletnem poročilu o izvrševanju proračuna v obdobju začasnega financiranja in v zaključnem računu proračuna za leto 2013 župan ni poročal o prerazporeditvah sredstev med proračunskimi postavkami in znotraj posamezne postavke. Občina pojasnjuje, da so prerazporeditve vidne že iz primerjave med sprejetim proračunom in pa veljavnim proračunom in da jih ni potrebno ponovno uvrščati na nek dodaten seznam. Ne glede na navedeno je občina pri zaključnem računu za leto 2014 priporočilo Računskega sodišča RS upoštevala in **že sprejela ustrezni ukrep**, saj je tabelo z vsemi prerazporeditvami dodala v Zaključni račun za leto 2015, kar je povzelo tudi Računsko sodišče v svojem poročilu.

Vse opravljene prerazporeditve v posebni tabeli so bile prvič prikazane v zaključnem računu za leto 2015 in v polletnem poročilu za leto 2016 po opozorilu Računskega sodišča RS. Prej so se prikazovale le prerazporeditve, ki so se nanašale na Splošno proračunsko rezervacijo.

V podtočki **2.1.3.b** ugotovitev Revizijskega poročila je navedeno, da občina nima vzpostavljene evidence o izdanih sklepih o prerazporeditvah. Občina meni, da je evidentiranje sklepov o prerazporeditvah na način, da so knjiženi na enako številko zadeve, pravilno, saj smo že pojasnili, da so v zadevi sklepi zloženi kronološko glede na datum nastanka dokumenta in dodatno posebej niso številčeni. Glede na to, da določbi 147. in 148 člena Uredbe o upravnem poslovanju ne določata obveze po številčenju dokumentov (ti se oštevilčijo samodejno, ob izpisu popisa zadeve), je občina tovrstno številčenje uporabljala (samodejno številčenje ob izpisu popisa zadeve se izvaja tudi pri Občini Ilirska Bistrica). Ne glede na navedeno pa je občina glede na priporočilo Računskega sodišča RS, **že sprejela ustrezni ukrep**, in sicer je od leta 2014 dalje sklepe o prerazporeditvah tudi dodatno številčila, kar je povzelo tudi Računsko sodišče v svojem poročilu. Ponovno navajamo, da je bil omenjeni sistem oštevilčenja praksa preteklih let.

Točka 2.1.4 Prevezemanje obveznosti

V podtočki **2.1.4.a** Ugotovitev Revizijskega poročila so navedena odstopanja med načrtovanimi in realiziranimi odhodki v letu 2013 ter se Občini očita, da je v obdobju začasnega financiranja v letu 2013 pri 2 postavkah porabila za 6.822 EUR več sredstev kot v enakem obdobju leta 2012 ter da je na 3 proračunskih postavkah izvršila za 16.079 EUR več kot so znašala načrtovana sredstva v veljavnem proračunu, kar je v neskladju z 11. odst. 2. čl. ZJF.

Občina pojasnjuje, da so postavke (1000104 Sofinanciranje neodvisnih list, 4000405 Tekoče vzdrževanje poslovnih prostorov ter 4001610 – Novoletna krasitev) bile realizirane v obdobju začasnega financiranja in so bile v skladu s 3. odstavkom 32. člena Zakona o javnih financah vključene v Predlog proračuna za leto 2013. Svetniki občinskega sveta Občine Ilirska Bistrica so z vloženimi amandmaji znižali predlagana sredstva in je posledično realizacija v sprejetem proračunu za leto 2013 bila višja od načrtovane. Kakor je že bilo izpostavljeno uvodoma v pojasnilu k točki 2.1 Ugotovitev Revizijskega poročila, je bil glede sprejetega Odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 sprožen postopek za oceno ustavnosti pred Ustavnim sodiščem RS, kjer je občina izkazala, da je bil županov predlog proračuna pripravljen tako, da je vseboval oz. predvideval vse že sprejete obveznosti, da je zajemal vse izdatke občine in je bil uravnotežen, vendar je občinski svet k temu predlogu (ki je bil sicer pripravljen skladno s predlogi in pripombami svetnikov pred predložitvijo v obravnavo) sprejel amandmaje, zaradi katerih je proračun postal neuravnotežen, ne zajema več vseh izdatkov občine in tudi ne predvideva sredstev za že sprejete obveznosti občine v letu 2013, ki jih je občina morala plačati za financiranje javne porabe iz naslova že prevzetih in v proračunskem letu 2013 zapadlih obveznosti.

Načelo omejitve prevzemanja obveznosti in izplačil sredstev proračuna iz 2. čl. ZJF tudi sicer ne posega absolutno v obveznost izvrševanja zakonskih obveznosti občine. Enako določbe 32. čl. ZJF, ki v obdobju začasnega financiranja porabo omejuje s "sorazmerno porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za preteklo leto", tudi po stališču Računskega sodišča RS št. 1415-1/2007-24, z dne 14.5.2007, ni mogoče jemati povsem absolutno. Tudi v obdobju začasnega financiranja namreč župan izvršuje proračun in je potrebno tudi v tem obdobju upoštevati določila ZJF,

ki se nanašajo na izvrševanje proračuna (34. do 66. člen ZJF), čeprav so v prvi vrsti namenjena razmeram, ko župan izvršuje sprejeti proračun tekočega leta. Tako ZJF v določenih primerih dovoljuje, da je obseg izdatkov višji, kot so sprejeta ali porabljena sredstva v enakem obdobju preteklega leta. Z rešitvami, ki jih ponuja denimo 41. člen ZJF, je npr. županu dano pooblastilo za vključitev novih obveznosti v proračun tudi brez rebalansa proračuna. Ta določba velja tudi v obdobju začasnega financiranja, kar pomeni, da se realizirani odhodki lahko povečajo iz tega naslova. Tudi že po izraženem mnenju Računskega sodišča RS (št. 1415-1/2007-24) ta razlaga vključuje tudi namene, ki pomenijo bodisi obvezo po zakonu, sklepu ustavnega sodišča, ali z zakonom in odlokom občine določeno nalogo občine, ki bo zaradi objektivnih okoliščin, višja kot predvideno. Računsko sodišče RS se je v navedenem mnenju tudi že postavilo na stališče, da zaradi nesprejetja sklepa o začasnem financiranju funkcioniranje lokalne samouprave ne more prenehati, saj ZJF nima določb, ki bi narekemale kakršnokoli ravnanje oziroma ukrepanje v takšnem primeru (npr. podobno kot 90. b člen ZLS). Še manj je to lahko razlog za ustavitev financiranja funkcij in nalog občine, saj določbe ZJF takšnih ukrepov ne predvidevajo. Glede vprašanj o porabi sredstev je potrebno zopet izhajati iz namena začasnega financiranja, ki je v tem, da je potrebno tudi v primeru, ko proračun ni pravočasno sprejet, kljub temu zagotoviti financiranje nalog občine. Tudi na tem mestu občina ponovno izpostavlja, kot v podtočki 2.1.1.d, **da občinska uprava in župan ne moreta nositi posledic neodgovornosti in nezakonitih odločitev občinskega sveta**, da je zavrnil uvrstitev v proračun obveznosti, ki bi jih bil dolžan uvrstiti. Računsko sodišče je razlago občine povzelo v svojem poročilu.

Točka 2.1.5 Splošna proračunska rezervacija

Občina pojasnjuje, da je upoštevajoč opozorilo Računskega sodišča RS sprejela ustrezen ukrep in od leta 2015 dalje sredstev več ne dodeljuje. Ponovno poudarjamo, da se je takšna praksa dodeljevanja sredstev vlekla že iz preteklih let.

Točka 2.1.6. Cilji proračuna in načela ZJF

V podtočki **2.1.6.a** Ugotovitev Revizijskega poročila je navedeno, *da je bil proračun za leto 2013 sprejet šele sredi leta 2013, veliko odstopanje med realiziranim*

proračunom preteklega leta in sprejetim proračunom za leto 2013 ter veliko odstopanje med sprejetim proračunom za leto 2013 in dejansko realizacijo v letu 2013, kažejo na to, da so bila sredstva v proračunu za leto 2013 načrtovana v previsokih zneskih. Občina v procesu sprejemanja, spreminjanja in tudi izvrševanja proračuna ni v celoti upoštevala načela predhodne potrditve proračuna in s tem posledično tudi ne načela učinkovitosti proračuna.

Občina pojasnjuje, da je pri kapitalskih prihodkih razlika posledica pozno sprejetega proračuna, dolgih postopkov pri prodaji zemljišč (urejanje mej, parcelacije, pridobivanje mnenj), v veliki meri pa tudi zaradi zmanjšanja povpraševanja po občinskih zemljiščih kot posledica gospodarske krize. V letu 2013 so bile sicer načrtovane prodaje zemljišč v skupnem znesku 3.082.091 evrov (zemljišča v coni Ilirska Bistrica, zemljišča za stanovanjsko gradnjo v Kosezah, zemljišča v obrtni coni Plama ter druga zemljišča), vendar do realizacije ni prišlo. Pri transfernih prihodkih je razlika nastala zaradi projektov, s katerimi je občina kandidirala na razpisih za sredstva EU, vendar bo njihova realizacija šele v naslednjih letih. Večina načrtovanih transfernih sredstev je bila dejansko realizirana v naslednjem letu, realiziran ni bil le projekt Oskrba obale s pitno vodo, zaradi dolgotrajnih postopkov pridobivanja služnosti in sklepa Ministrstva za kmetijstvo in okolje, da se s projektom nadaljuje v finančni perspektivi 2014-2020. Ponovno lahko ugotovimo, da se je realizacija proračuna v preteklih mandatih vedno gibala med 50% in 70 %.

Točka 2.1.7. Notranja revizija

Občina je upoštevala priporočila Računskega sodišča RS in revizijo poslovanja naroča vsako leto. Obenem ugotavljamo, da tudi v preteklih letih revizija ni bila opravljena kljub temu, da smo imeli zaposlenega revizorja. V arhivu občine od leta 2004 do 2010 ni poročil o revidiranju poslovanja občine.

Točka 2.2. INVESTICIJSKI ODHODKI

Točka 2.2.1. Ureditev avtobusnega postajališča

Občina uvodoma ponavlja, da je možnost uresničevanja načela učinkovitosti pri

izvedbi postopkov javnega naročanja odvisna od vsakokratnih konkretnih okoliščin, pri čemer zgolj dejstvo ugotovljene časovne odmaknjenosti sklenitve pogodbe od izvedbe postopka, po zatrjevanju občine v konkretnih okoliščinah ne pomeni kršitve obravnavanega načela. Ne glede na navedeno pa bo občina priporočila Računskega sodišča RS upoštevala.

V podtočki **2.2.1.c** (v zvezi z **2.2.1.b.**) Računsko sodišče RS ugotavlja, *da občina v nasprotju z 2. odst. 54. čl. ZJN-2 ni preverila in pisno potrdila pravnega temelja in višine obveznosti, ki izhaja iz pogodbe*. Občina se ne strinja z revizijskim razkritjem ter zatrjuje, da ji ni mogoče očitati, da občina in odgovorni nadzornik, ki je določen v 8. in 9. členu pogodbe, v času izvedbe del in po izvedenih delih ne moreta preverjati in potrditi vrste, količine in kvalitete izvedenih del, ker v pogodbi niso opredeljene. Tako občina kot odgovorni nadzornik sta preverjala in potrdila vrste, količine, cene na enoto mere, končno vrednost izvedenih del, kakor tudi kvaliteto izvedenih del, na podlagi ponudbenega predračuna izvajalca in sporazumno dogovorjenega obsega del, saj se je izvedlo zgolj le tista dela, ki so bila nujna za funkcioniranje objekta. Višina obveznosti, ki izhaja iz verodostojne knjigovodske listine, je bila s strani odgovornega nadzornika, kot tudi občine, pred izplačilom preverjena in pisno potrjena, kot je to določeno v drugem odstavku 54. člena ZJF.

V podtočki **2.2.1.d** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da pogodba z izbranim izvajalcem ne določa obveznosti izročitve bančne garancije, kar je v neskladju z določili razpisne dokumentacije*. Občina pojasnjuje, da je kot naročnik pri sklenitvi pogodbe, z vidika načela gospodarnosti, upoštevala "Stališče glede finančnih zavarovanj pri javnem naročanju", štev. 007-164/2012 z dne 27.09.2012, ki ga je predlagalo RS, Ministrstvo za finance, Kabinet ministra, Župančičeva 3, p.p. 644a, 1001 Ljubljana.

Točka 2.2.2 Gradnja doma krajanov Pregarje

V podtočki **2.2.2.a** Ugotovitev Revizijskega poročila je navedeno, *da je občina ravnala v neskladju s 3. odst. 14. čl. ZJN-2*. Občina pojasnjuje, da je v letu 2012 izvedla gradnjo na objektu doma Pregarje v šestih zaključnih fazah. Gradnja je bila razdeljena na različne faze, zaključene celote, in sicer tako, da so se na objektu lahko realizirala nujna interventna gradbena dela. S tem je naročnik deloval samozaščitno in preprečil propadanje objekta in morebitno porušitev objekta.

Naročnik, torej v nobenem primeru ni obsega in vsebine del *unaprej* definiral tako, da bi javno naročilu ne izvedel po postopkih iz 1. do 5. točke prvega odstavka 24. člena ZJN-2. Zato pričakujemo, da se do stališča ne-enotnosti javnega naročila presoja glede na ekonomsko in tehnično funkcijo.

V podtočki **2.2.2.b** Ugotovitev Revizijskega poročila je navedeno, *da občina ni poravnala svoje obveznosti v roku 30 dni*. Občina pojasnjuje, da svoje obveznosti v večini primerov poravnava v roku.

V podtočki **2.2.2.c** Ugotovitev Revizijskega poročila je navedeno, *da občina ni pridobila bančne garancije za kakovost opravljenih del*. Občina ponovno pojasnjuje, da predložitve bančne garancije od izvajalca ne more izsiliti, niti ni upravičena do odstopa od pogodbe.

Točka 2.2.3 Investicijsko vzdrževalna dela v vrtcu

Glede pravnih vprašanj vezanih na točko 2.2.3 se občina ponovno sklicuje na pravna naziranja, ki jih je podal v točkah 2.2.8., 2.2.10., 2.2.11.; da občina predložitve bančne garancije od izvajalca ne more izsiliti, niti ni upravičena do odstopa od pogodbe; hkrati pa občina poudarja, da je Vrhovno sodišče o tem vprašanju v zadevi I Pg 598/2012 – DoR 136/2015-7 dopustilo revizijo.

Točka 2.2.5 Rušitev objekta na lokaciji prejšnje tovarne TOK

V podtočki **2.2.5.a** je navedeno, da je *Občina v predlogu proračuna za leto 2013 načrtovala sredstva za plačilo v letu 2012 prevzete obveznosti, vendar je občinski svet z amandmajem spremenil predlog proračuna za leto 2013 tako, da na proračunski postavki 4000413 Kompleks TOK ni zagotovil sredstev za plačilo prevzetih obveznosti iz preteklega leta, ki so bile v obdobju začasnega financiranja tudi plačane, kar je v neskladju z določili 1. in 4. odst. 51. člena ZJF in 3. odst. 32. člena ZJF*. Občina pojasnjuje (kakor tudi sicer izhaja iz revizijskega razkritja), da so v predlogu proračuna za leto 2013 bila predvidena potrebna sredstva v višini obveznosti po Pogodbi o izvajanju gradbenih del - Rušitev objekta št 3 na lokaciji kompleksa TOK z dne 5.11.2012, in sicer obveznosti z zapadlostjo v letu 2013 v

višini 11.000 evrov. Izvajalec in naročnik sta se namreč v 2. členu pogodbe dogovorila, da pri izvedbi RUŠITEV OBJEKTA ŠT. 3 NA LOKACIJI KOMPLEKSA TOK izvajalec izvede dela v višini zagotovljenih sredstev v proračunskem obdobju 2012 in sicer v vrednosti 35.080,00 evrov z vključenim DDV-jem. V novem proračunskem obdobju 2013-2014 pa naročnik zagotovi dodatna sredstva v višini 11.000,00 evrov za dokončanje del. Znesek v višini te pogodbene obveznosti je bil v letu 2013 tudi plačan v skladu s pogodbo. Kot je občina že uvodoma pojasnila je bil glede sprejetega Odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 sprožen postopek za oceno ustavnosti pred Ustavnim sodiščem RS, kjer je občina izkazala, da je bil županov predlog proračuna pripravljen tako, da je vseboval oz. predvideval vse že sprejete obveznosti, da je zajemal vse izdatke občine in je bil uravnotežen, vendar je občinski svet k temu predlogu (ki je bil sicer pripravljen skladno s predlogi in pripombami svetnikov pred predložitvijo v obravnavo) sprejel amandmaje, zaradi katerih je proračun postal neuravnotežen.

Točka 2.2.6 Zunanja ureditev pošte

Občina bo upoštevala priporočila Računskega sodišča RS.

Točka 2.2.7 Ureditev žarnih grobov

V podtočki **2.2.7.a** Ugotovitev Revizijskega poročila je navedeno, da *Občina javnega naročila ni oddala po enem od postopkov, predpisanih v 24. členu ZJN-2, niti ni oddala javnega naročila kot notranje javno naročilo Komunali Ilirska Bistrica v skladu z 8. točko 1. Odst. 17. Člena ZJN-2, saj za oddajo javnega naročila kot notranjega javnega naročila ni bil izpolnjen eden izmed pogojev, določenih v 8. točki 1. Odst. 17. Člena ZJN-2, in sicer, da je vrednost predmeta naročanja enaka ali nižja od cen za ta predmet na trgu, saj občina pred sklenitvijo pogodbe s Komunalo Ilirska Bistrica ni preverila, ali je Komunala Ilirska Bistrica ponudila enako ali nižjo ceno od cen na trgu.*

Občina pojasnjuje, da v obravnavanem primeru ne gre izključiti obstoja pogojev iz 8. točke 1. odst. 17. čl. ZJN-2 zgolj zaradi izpostavljenega dejstva, da pred sklenitvijo pogodbe s Komunalo Ilirska Bistrica, ni preverila, da je Komunala Ilirska Bistrica ponudila enako ali nižjo ceno od cen na trgu. Pozitivno pravna ureditev postopkov

javnega naročanja namreč take obveze naročnika po pridobitvi drugih ponudb v postopkih *in-house* naročila ne določa. V zvezi z navedenim zadnjim dodatnim pogojem za dopustnost oddaje javnega naročila brez objave javnega razpisa zaradi obstoja razmerja *in-house* menimo, da ga je mogoče izpolniti na več načinov, vsekakor pa mora preveritev opraviti javni naročnik, ki podeljuje naročilo oziroma mora biti to drugače opravljeno, vendar znotraj njegove sfere. Občina pojasnjuje, da so na podlagi pogodbe strokovne službe komunalnega podjetja pripravile vso projektno dokumentacijo in **ocenile vrednost javnega naročila**. Javno naročilo je KP izvedlo v skladu z ZJN-2, v komisiji je bil tudi predstavnik Občine, s čimer je zagotovila izpolnitev zahtevanega pravnega standarda. Ne glede na navedeno pa bo občina priporočila Računskega sodišča RS upoštevala.

Točka 2.2.8. Parkirišče za pošto

Ad) 2.2.8.a in 2.2.8.b: Ugotovitev glede neskladja s prvim in drugim odstavkom 79. člena ZJN-2, ker občina za dodatna dela ni sprejela odločitve o oddaji naročila in o svoji odločitvi ni obvestila ponudnika. Občina pojasnjuje, da je pri presoji Računskega sodišča RS glede dodatnih del potrebno upoštevati, da se za dela, ki ne presegajo zneska 40.000 € iz 5. odstavka 24. člena ZJN-2, ZJN-2 ne uporablja. **Tudi sicer navajamo, da je bil izvajalec na pogajanjih o dodatnih oz. več delih osebno seznanjen z izidom pogajanj, kar je potrdil z lastnoročnim podpisom. Pogodbeni izvajalec se je tudi s podpisom aneksa št. 2 strinjal, saj ga v nasprotnem primeru ne bi podpisal.**

Ad) 2.2.8.c: Ugotovitev, da je občina od izvajalca ni pridobila podaljšanje bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, kar je v neskladju s pogodbenimi določili, je pravilna. Naročnik sicer ni v položaju, ko lahko izvajalca prisili k predložitvi podaljšanja bančne garancije, saj je pridobitev tega dokumenta v celoti v sferi izvajalca, ga je pa dokazano k temu pozival.

Ugotovitev, da je občina pridobila bančno garancijo za odpravo napak v garancijskem roku 10 dni prepozno, je pravilna, vendar pa naj poudarimo, da se s tem pravni položaj občine ni v ničemer poslabšal. Predložitev garancije je enostranska izjava izvajalca, občina predložitve bančne garancije od izvajalca ne more izsiliti, niti ni upravičena do odstopa od pogodbe (gl. stališče Višjega sodišča v

Ljubljani, opr. št. I Cpg 127/2011, Vrhovno sodišče opr. št. III Ips 82/2009). Hkrati pa občina poudarja, da je Vrhovno sodišče o tem vprašanju v zadevi I Pg 598/2012 – DoR 136/2015-7 dopustilo revizijo.

Ad) 2.2.8.d: Z ugotovitvijo, da sta občina in izvajalec aneks št. 2 za izvedbo dodatnih in več del in podaljšanje roka izvedbe del podpisala 29.08.2013 (114 dni po zaključku del), kar je v neskladju s 142. členom pravilnika o izvrševanju proračuna o postopkih, ki določa, da morajo neposredni porabniki skleniti pogodbo pred začetkom opravljanja storitve ali nabave blaga, se občina ne strinja, saj se za več dela (ki so pogodbeni dela, torej dela, oddana s pogodbo) lahko aneks sklene šele po ugotovitvi količin za takšna presežna dela.

Obenem pa ZJN-2 v 2. odstavku 17. člena tako za *dodatna*, kot za *več dela* določa, da pri naročanju gradenj, katerih vrednost ne presega vrednosti iz prvega odstavka 12. člena ZJN-2, lahko naročnik dovoli izvajalcu, ki že izvaja dela na gradbišču, po potrditvi obsega del s strani osebe, ki opravlja nadzor nad gradbenimi deli, začetek opravljanja teh del istočasno z začetkom postopka pogajanj, v kolikor bi lahko zaradi zamika izvedbe del zaradi izvedbe postopka prišlo do dodatnih stroškov pri naročniku, pri tem pa vrednost teh del ne sme presegati 10% osnovne pogodbene vrednosti. V konkretnem primeru tudi ni mogoče mimo opozorila, da 17. člen ZJN-2 ureja *splošne izjeme, ki niso predmet javnega naročanja*, zato je naročnik mnenja, da pravilnika ni kršil. Ne glede na navedeno pa bo občina priporočila Računskega sodišča RS upoštevala.

Ad) 2.2.8.e: Očitek, da je bančna garancija **z rokom do 6.5.2016** prekratka za 178 dni je potrebno presojati v skladu s 4. odstavkom 5. člena Uredbe o finančnih zavarovanjih pri javnem naročanju, po katerem lahko naročnik ponudniku omogoči, da namesto enega instrumenta finančnega zavarovanja zaporedno predloži več instrumentov s krajšimi roki veljavnosti, pri čemer novi instrument nadomesti prejšnjega. **Je pa občina po prejemu predloga Računskega sodišča RS-izvajalca pozvala k predložitvi podaljšanja bančne garancije.**

Točka 2.2.9. Most Podgraje

Ad) 2.2.9.a: Gre za znesek v višini 3.108,10 evrov, ki ne presega zneska 40.000 EUR iz 5. odstavka 24. člena ZJN-2, zato smo mnenja, da se pravila **ZJN-2 ne uporabljajo**, ravnanje občine pa je tudi skladno z 2. odstavkom 17. člena ZJN-2. Ne glede na navedeno pa bo občina priporočila Računskega sodišča RS upoštevala.

Ad) 2.2.9.b: Ugotovitev, da je občina od izvajalca ni pridobila podaljšanje bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, kar je v neskladju s pogodbenimi določili, je pravilna. Naročnik sicer ni v položaju, ko lahko izvajalca prisili k predložitvi podaljšanja bančne garancije, saj je pridobitev tega dokumenta v celoti v sferi izvajalca. Ga pa je dokazano k temu pozival.

Ad) 2.2.9.c: Občina je mnenja, da lahko upošteva ZJN-2, ki v 2. odstavku 17. člena tako za *dodatna*, kot za *več dela* določa, da pri naročanju gradenj, katerih vrednost ne presega vrednosti iz prvega odstavka 12. člena ZJN-2, lahko naročnik dovoli izvajalcu, ki že izvaja dela na gradbišču, po potrditvi obsega del s strani osebe, ki opravlja nadzor nad gradbenimi deli, začetek opravljanja teh del istočasno z začetkom postopka pogajanj. Za več dela (ki so pogodbena dela, torej dela, oddana s pogodbo) lahko aneks sklene šele po ugotovitvi količin za takšna presežna dela. Ne glede na navedeno pa bo občina priporočila Računskega sodišča RS upoštevala.

Ad) 2.2.9.d: Občina odgovarja, da predložitev bančne garancije terja po pogodbi aktivnost od izvajalca in ne od občine, sama pa nima sredstev, s katerimi bi lahko namesto izvajalca takšno zavarovanje prejela. Izvajalec je bil pisno pozvan k dostavi bančne garancije za odpravo napak v garancijski dobi dne 16.1.2014. Bančno garancijo je dostavil dne 17.1.2014 z rokom veljavnosti 30.8.2016.

Točka 2.2.10 Kanalizacija Podgrad

Ad) 2.2.10.a in 2.2.10.b: Računsko sodišče navaja, da so bili v zvezi s pogodbo za izgradnjo kanalizacije in čistilne naprave Podgrad I. faza, sklenjeno dne 28.2.2012 med občino in Kraški zidar d.d. (ter partnerjema Adriaing d.o.o. in CPK d.d.) sklenjeni aneksi o roku za predložitev bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, ki niso v skladu z razpisno dokumentacijo, ki spreminjajo določila osnovne pogodbe na način, ki je za občino manj ugoden. Občina nikoli ni spreminjala osnovne pogodbe na način, ki bi bil zanjo manj ugoden. V ponudbi je

moral ponudnik predložiti tako svojo (ponudnikovo) izjavo o izročitvi bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti (Obrazec št. 15), kot tudi izjavo banke SKB o izročitvi bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti (Obrazec št. 16). Ponudnik je v ponudbi obe izjavi predložil, zato naročnik ni imel podlage za sklepanje, da bančna garancija za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, skladno s kasneje sklenjeno pogodbo, ne bi bila predložena. Če je torej celo banka, ki je preverila boniteto izvajalca in pri tem podala izjavo, da bo predložila bančno garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v roku 10 dni od dneva podpisa pogodbe, občina kot naročnik seveda ni mogla dvomiti v to, da bo izvajalec takšno garancijo tudi pridobil. Ker je bila ponudba izbranega ponudnika torej popolna, je naročnik v postopku javnega naročanja ni mogel ali smel izločiti (sicer bi ravnal v nasprotju z 79. in 80. členom ZJN-2), obenem pa tudi ni imel podlage ne-skleniti pogodbe z njim ali ne zaupati, da bodo pogodbene obveznosti izvajalca izpolnjene. Šele po sklenitvi pogodbe je v sferi vodilnega partnerja Kraški zidar d.d. prišlo do okoliščin, ki so oteževale izpolnitev stranskih obveznosti. Dne 8.6.2012 je bil namreč s strani družbe Kraški zidar d.d. vložen predlog za začetek postopka prisilne poravnave, v zvezi s čimer je Okrožno sodišče v Kopru dne 12.6.2012 sprejelo sklep o začetku postopka prisilne poravnave, dne 14.8.2012 pa je bil pod opr. št. St 1301/2012 sprejet sklep o začetku stečajnega postopka. V tem delu je potrebno najprej opozoriti, da gre pri neizročitvi bančnih garancij skladno s sodno prakso za neizpolnitev *stranskih* obveznosti, zaradi katerih ugovor neizpolnjene pogodbe ni utemeljen, občina pa te možnosti torej ni imela. Na enako stališče se je postavilo tudi Vrhovno sodišče v zadevi opr. št. III Ips 82/2009. Iz navedenega je razvidno, da občina, zaradi nepredložitve bančne garancije po osnovni pogodbi, ni bila upravičena do ugovora neizpolnjene pogodbe iz 101. člena OZ. Ob dejstvu, da torej občina od pogodbe ni smela odstopiti, je evidentno, da je bila občina prisiljena v spremembo pogodbe, le-ta pa za občino ni bila manj ugodna, saj se je z aneksi podaljševal rok za predložitev bančne garancije v skladu z njenim namenom – pridobitvijo zavarovanja za primer, *»če izvajalec svoje pogodbene obveznosti ne bo izpolnil v dogovorjenem obsegu, kvaliteti in roku«*. Glede na zapisano je torej občina ravnala povsem pravilno, ko od pogodbe z izvajalcem ni odstopila (ravno v tem primeru bi ravnala protipravno!) in je z njim sklenila anekse, s katerimi si je s spremembo roka za predložitev bančne garancije izgovorila zavarovanje. Pri tem občina dodatno opozarja, da ravno sklenitev aneksov, s katerimi je od izvajalca terjala predložitev ustrezne bančne garancije, dokazuje, da občina od izpolnitve te obveznosti izvajalca ni odstopila. Posebej pa je potrebno opozoriti, da razlogi, zaradi

katerih izvajalec ni uspel pridobiti bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, niso bili navidezni, izmišljeni ali posledica zavestne intencije izvajalca glede kršitve pogodbenih obveznosti, pač pa so bili utemeljeni v dejstvu, da mu banka, ki se je sicer v ponudbi z izjavo zavezala predložiti bančno garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, takšne garancije ni več želela izdati, vse bržkone v dejstvu, da je prišlo kmalu po sklenitvi pogodbe do insolventnosti izvajalca.

Poleg pravil civilnega (obligacijskega prava), ki se med pogodbenimi strankami uporabljajo od časovnega trenutka sklenitve pogodbe o izvedbi javnega naročila, pa pravilnost, skrbnost in zakonitost ravnanj naročnika v celoti potrjujejo tudi pravila prava javnega naročanja. Primerjalna literatura in praksa (kjer velja isti evropski pravni red – *acquis communautaire* oziroma Direktiva 2004/18/ES, ki ureja področje javnih naročil) ne izražata nenaklonjenosti spremembam, celo spremembi pogodbenega partnerja ne¹, zlasti v primeru insolventnosti dosedanjega partnerja, nova Direktiva 2014/24/EU pa v 110. točki preambule izrecno določa permissivno obravnavo za subjekt, ki se znajde v insolvenčnem postopku. Podlago za takšne zaključke črpa v dejstvu, da gre za nepredvidljive okoliščine, ki niso nastale iz razlogov v sferi naročnika, zato je nadaljevanje izvajanja pogodbe v takšnih primerih (posledica katerih je sicer običajno odpoved pogodbe) v razumnem interesu naročnika. Spremembo pogodbe je zato pod takšnimi pogoji potrebno šteti za spremembo formalne (in ne vsebinske) narave.^{2 3} Pravni položaj, ko je zoper izvajalca začel insolvenčni postopek (razen izjemoma, npr. ob pomanjkanju skrbnosti naročnika pri sklepanju pogodbe) ne more biti prepoznana kot okoliščina na strani naročnika, kar je v vodilni svetovni literatura s področja javnega naročanja ocenjeno kot dopustno⁴.

Iz zapisanega je razvidno, da je občina glede izpolnitve pogodbenih obveznosti izvajalca vztrajala in se zavarovala na način, ki je bil v danih okoliščinah edini

¹ Arrowsmith, S., *The Law of Public and Utilities Procurement*, Thomson, Sweet & Maxwell, London, par. 6.194.

² Poulsen S.T., *The possibilities of amending a public contract without a new competitive tendering procedure under EU law*, *Public Procurement Law Review*, št. 5/2012, NA186.

³ Treumer S., *Regulation of contract changes leading to a duty to retender the contract: The European Commission's proposals of December 2011*, *Public Procurement Law Review*, št. 5/2012, NA158.

⁴ Treumer, *Transfer of Contracts Covered by the EU Public Procurement Rules After Insolvency*, *Public Procurement Law Review*, št. 1/2014, str. 21 in nasl. ; enako Hartlev K., Liljenbol M.W., *Changes to existing contract under the EU public procurement rules and drafting of review clauses to avoid the need for the new tender*, *Public Procurement Law Review*, št. 2/2013, str. 70 in Poulsen S.T., *The possibilities of amending a public contract without a new competitive tendering procedure under EU law*, *Public Procurement Law Review*, št. 5/2012, NA 157 in nasl.

mogoč. Občina je tako še dne 29.10.2012, 19.12.2012 in 30.5.2013 dosegla od izvajalca, ki je bil tedaj že davno v stečajnem postopku, sklenitev aneksov, s katerimi se je ta zavezal predložiti podaljšano bančno garancijo. Občina je od izvajalcev pridobila tudi vse bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, družbi Kraški zidar pa jo je v celotnem znesku tudi unovčila, zato nikakor ni mogoče govoriti o privilegiranju tega izvajalca. Prav tako ugovarjamo ugotovitvi iz točke 2.2.10.d revizijskega poročila, da naj bi bile garancije s prekratkim rokom veljavnosti, ob dejstvu, da so bila 25.09.2013 zaključena vsa dela, bančno garancijo pa je občina imela z veljavnostjo do 31.10.2013. Od partnerja Adriaing d.o.o. bančne garancije ni potrebovala, saj je ta partner z deli zaključil 19.10.2012, občina pa je razpolagala z veljavno bančno garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti od partnerja Kraški zidar d.d.

Glede na navedeno je mogoče povzeti, da občini ni v ničemer mogoče očitati neaktivnosti pri pridobivanju bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, temveč so okoliščine v celoti nastale v sferi stečajnega dolžnika, te okoliščine pa kot objektivne priznava tudi pravna teorija. Računsko sodišče je povzelo obrazložitev občine.

Ad) 2.2.10.b: Občina meni, da je očitek Računskega sodišča RS neutemeljen, saj določilo 4. odstavka 35. člena pogodbe terja aktivnost od izvajalca in ne od občine. Tega določila torej ne more kršiti občina, pač pa ga lahko krši samo izvajalec, občina pa nima sredstev izsiliti pridobitev tega dokumenta od izvajalca, enako kot tudi nima pravice iz tega razloga odstopiti od pogodbe (prim. Višje sodišče v Ljubljani, opr. št. I Cpg 127/2011, Vrhovno sodišče opr. št. III Ips 82/2009). Računsko sodišče je povzelo obrazložitev občine.

Ad) 2.2.10.c: *Več dela (oz. presežna dela)* so skladno s teorijo in sodno prakso že pogodbeni deli in da izvedba posebnega postopka javnega naročanja, enako kot nova objava obvestila o oddaji naročila (oz. prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost) zanje sploh ni potrebna. Državna revizijska komisija je stališče o tem, da sta objavi po 62. oziroma 63b. členu substituta, potrdila v odločitvi 018-96/2011, z dne 12.5.2011, občina pa je objavila obvestilo o oddaji naročila, in sicer na Portalu JN2275/2012 z dne 29.2.2012.

Obenem pa ZJN-2 v 2. odstavku 17. člena tako za *dodatna*, kot za *več dela* določa, da pri naročanju gradenj, katerih vrednost ne presega vrednosti iz prvega odstavka 12. člena ZJN-2, lahko naročnik dovoli izvajalcu, ki že izvaja dela na gradbišču, po potrditvi obsega del s strani osebe, ki opravlja nadzor nad gradbenimi deli, začetek opravljanja teh del istočasno z začetkom postopka pogajanj, v kolikor bi lahko zaradi zamika izvedbe del zaradi izvedbe postopka prišlo do dodatnih stroškov pri naročniku, pri tem pa vrednost teh del ne sme presegati 10% osnovne pogodbene vrednosti.

V konkretnem primeru tudi ni mogoče mimo opozorila, da 17. člen ZJN-2 ureja *splošne izjeme, ki niso predmet javnega naročanja*. Izključitev uporabe je posledica tega, da takšne pogodbe ne sodijo pod stvarno veljavnost ZJN-2, saj je uporaba izrecno izključena. Kolikor torej pravni posel izpolnjuje vse predpostavke izjeme iz 17. člena ZJN-2, potem naročnik ZJN-2 ne more kršiti. Drugače zapisano - izjemni dejanski stan opravičuje sklenitev pogodbe brez izvedbe postopka javnega naročila, ne pa obratno, da je dopustna izjema lahko šele posledica postopka oddaje javnega naročila (s pogajanj).⁵

Ad) 2.2.10.d: Bančne garancije so podane glede na delitveno bilanco, izvajalec pa naj bi izdal bančno garancijo za vrednost del brez DDV. Razlika v višini bančne garancije (17.972 EUR) je torej nastala v DDV-ju. Računsko sodišče je povzelo obrazložitev občine.

Ad) 2.2.10.e: Občina v tem delu odgovarja, da je bila izdana izjava o dokončanju in opravljen pregled, šele takrat so začeli teči postopki za pridobitev bančne garancije. Tudi v tem delu bančne garancija za odpravo napak v garancijski dobi iz razlogov insolventnosti v sferi vodilnega partnerja, ni bilo mogoče enostavno neposredno in takoj prenesti na ostala dva izvajalca. Vendarle je bila ustrezna bančna garancija za odpravo napak v garancijski dobi pridobljena brez vsakih posledic za zavarovanje napak, ki jih ta garancija krije.

Izvajalec je zamujal z izdajo garancij, plačilo je bilo izvedeno zaradi črpanja evropskih sredstev (končna situacija izdana septembra, plačano oktobra).

⁵ Gl. dr. Aleksij Mužina, Ureditev (dveh) postopkov s pogajanjem (brez predhodne objave), ki najverjetneje to sploh nista. V: *Dnevi javnih naročil : "Kako učinkovito izvajati javno naročanje?"*. Ljubljana: Agencija za management, 2013, str. 57-63. [COBISS.SI-ID 1536214212]

Točka 2.2.11. Kanalizacija Knežak

Ad) 2.2.11.a:

Odločitev o oddaji je bila poslana vsem ponudnikom s priporočeno pošto 07.06.2011, na portal javnih naročil pa oddana odločitev komaj 20.01.2012. V bodoče bomo upoštevali priporočila Računskega sodišča RS.

Ad) 2.2.11.b: V tej točki Revizijskega poročila Računsko sodišče občini očita, da v nasprotju s 4. odstavkom 9. člena pogodbe občina v roku 10 dni po podpisu pogodbe od izvajalca ni pridobila dokazila o zavarovanju odgovornosti izvajalca. Občina odgovarja, da je očitek Računskega sodišča RS neutemeljen, saj to določilo terja aktivnost od izvajalca in ne od občine. Tega določila torej niti pojmovno ne more kršiti občina, pač pa ga lahko krši samo izvajalec, občina pa nima sredstev izsiliti pridobitev tega dokumenta od izvajalca, enako kot tudi nima pravice iz tega razloga odstopiti od pogodbe (prim. Višje sodišče v Ljubljani, opr. št. I Cpg 127/2011, Vrhovno sodišče opr. št. III Ips 82/2009). Za čas med 30.11.2012 in 26.03.2013 je občina zahtevala bančno garancijo pred izstavitvijo končne situacije. Za obdobje 30.7.13 do 28.11.2013, je izvajalec že podal izjavo o dokončanju del. Pregled opravljenih del je bil že izveden 08.11.2012, kar izhaja iz zapisnika.

Ad) 2.2.11.c, d, e: Če je v gradbeni pogodbi cena določena kot cena na enoto, spadajo presežna dela med pogodbeni dela, torej dela, ki so predmet (osnovne) pogodbe. V takem primeru je pravica do spremembe pogodbene cene zaradi presežnih oziroma manjkajočih del obsežena že s klavzulo o določitvi cene, torej s pogodbenim dogovorom strank (doseženim ob sklenitvi pogodbe), da se cena določi kot enotna cena, za takšno spremembo soglasje druge pogodbene stranke ni potrebno. Povedano drugače, zaradi takšne spremembe pogodbene cene ni treba spremeniti pogodbe (skleniti dodatka k pogodbi), saj se cena spremeni že na podlagi enostranske izjave volje izvajalca (v primeru presežnih del) oziroma naročnika (v

primeru manj del), da uveljavlja pravico zahtevati spremembo cene.⁶ Pri presežnih delih oziroma količinah izvedenih del, ki presegajo pogodbene količine del,⁷ gre torej pri določitvi cene na mersko enoto za dela, ki so bila zajeta s pogodbo. Zaradi presežnih del je izvajalec upravičen zahtevati ustrezno spremembo pogodbene cene, vendar samo, če je bila cena v gradbeni pogodbi določena kot enotna cena (cena na enoto).⁸ Takšno pravico do zvišanja pogodbene cene zaradi presežnih del izvajalec uresniči tako, da v začasnih situacijah oziroma v končni situaciji za vsako vrsto del prikaže dejanske količine te vrste del in jih pomnoži s pogodbeno ceno za enoto teh vrst del.⁹ Takšno je tudi stališče sodne prakse. Le-ta je se je postavila na stališče, da kolikor je bilo določeno: »obračun izvedenih del se izvrši po dejansko izvedenih delih in cenah iz predračuna«, v tem primeru zaradi t.i. presežnih del tožeči stranki ni bilo potrebno kakorkoli spreminjati pogodbe ali pridobiti od tožene kakšno soglasje za izvedbo del (VSL sodba in sklep II Cp 2383/2010). Sodišče je tudi že potrdilo, da zgolj večja količina dobavljenega blaga od predvidene v pogodbi ne pomeni dodatnih del, pač pa gre zgolj za presežne količine (pogodbenih) del (presežna dela) in ne za dodatna dela (VSL sodba II Cp 105/2012). Prav tako je že Vrhovno sodišče RS v sodbi opr. št. III Ips 181/2007 presodilo, da je pravno zmotno stališče, da bi moral za presežna dela izvajalec terjati spremembo pogodbe, zlasti v zvezi z njihovo ceno. Ker torej v konkretnem primeru ne gre za spremembo pogodbe, skladno z ZJN-2 ni potrebno izvesti dodatnega postopka oddaje javnega naročila. Odprti postopek za celotno javno naročilo je bil torej že izveden, cene na enoto pa tam že dogovorjene. Tudi sicer pa so že v načelu dopustne spremembe v skladu s pogodbo, ne pa spremembe pogodbe same.¹⁰ V konkretnem primeru torej ne gre za spremembo pogodbe, temveč zgolj za njeno izpolnitev.

Navedeno potrjuje tudi praksa Sodišča EU. Sodišče EU je v zadevi C-385/02 v zvezi z vprašanjem dopustnosti izvedbe postopka s pogajanjem brez predhodne objave zapisalo: *»Glede trditve italijanske vlade, da naj bi uporaba postopka s pogajanjem brez predhodne objave obvestila o oddaji spornih naročil predstavljala izpolnitev pogodbene obveznosti, čeprav je upoštevana, ugotavljamo, da Italijanska vlada ni dokazala, da je takšna obveznost obstajala. Nasprotno, Magistrato per il Po di Parma*

⁶ Tako tudi dr. Nina Plavšak v pravnem mnenju: »Dodatna in več dela pri javnih naročilih« z dne 6.7.2013.

⁷ Tako so definirana v 5. točki 9. uzance Posebnih gradbenih uzanc.

⁸ Tako Pravno mnenje dr. Plavšakove, točka 2.3.2.

⁹ Ibidem.

¹⁰ Hartlev K., Liljenbol M.W., Changes to existing contract under the EU public procurement rules and drafting of review clauses to avoid the need for the new tender, Public Procurement Law Review, št. 2/2013, str. 58 in nasl.

na podlagi podatkov, predstavljenih Sodišču, ni bil dolžan oddati izvajalcem prvih del tudi kasnejša dela, ampak je imel zgolj možnost, da to stori.» (par. 23). Sodišče EU v svojih izvajanjih torej potrjuje dopustnost uporabe postopka s pogajanji brez predhodne objave za izpolnitev pogodbene obveznosti. Izpostaviti je zato potrebno, da v konkretnem primeru ne gre za vprašanje, ali je dopustna oddaja novih del po postopku s pogajanji brez predhodne objave zaradi predhodno sklenjene pogodbe naročnika s ponudnikom, temveč za vprašanje, ali je dopustno uporabiti ta postopek glede že oddanih del. Zapisano drugače – v konkretnem primeru se morebiten postopek s pogajanji brez predhodne objave zgolj lahko uporabi, vendar ne uporablja zaradi sklenitve nove pogodbe, temveč zaradi izpolnitve obstoječe pogodbe.

Podobno Plavšakova v svojem pravnem mnenju z dne 6.7.2013 zaključi, da tudi če stranki glede presežnih del skleneta dodatek k pogodbi (čeprav po njenem mnenju to za nastanek izvajalčeve pravice zahtevati plačilo presežnih del ni potrebno), tak dodatek nima značilnosti (pravne narave) spremembe predmeta pogodbe oziroma dodatnega naročila.

Končna vrednost se torej ugotovi s končnim obračunom opravljenih del, ki ima po stališču Vrhovnega sodišča pravno naravo zunajsodne poravnave (sodba II Ips 478/2004). Pri tem dodajamo, da je bilo tudi v sklepu o začetku postopka navedeno, da vrednost ne sme presegati 270.000 EUR z DDV-jem, to pa je bilo tudi spoštovano.

Ad) 2.2.11.f: Občina je izdala obvestilo o oddaji naročila. Iz razlogov, navedenih v prejšnji točki, menimo, da za več dela izdaja dodatnega pisnega poročila o oddaji naročila ni potrebna. Ne glede na navedeno pa bo občina priporočila Računskega sodišča RS upoštevala.

Ad) 2.2.11.g.: Občina prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost ni izdala, je pa objavila obvestilo o oddaji naročila na Portalu JN818/2012 z dne 23.1.2012. Menimo, da za več dela izdaja prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost ni potrebna. Ne glede na navedeno pa bo občina priporočila Računskega sodišča RS upoštevala.

Ad) 2.2.11.h: Menimo, da projekt ni bil slabo načrtovan, res pa je, da so se zaradi podpisa pogodbe, kar je bilo pred zimo, zaradi hude zime januarja in februarja, dela podaljšala, dodatno pa so se podaljšala dela zaradi strogih pogojev direkcije za ceste. Razlogi za podaljšanje so bili objektivno pogojeni. Dela so bila zaključena že 08.11.2012 (interni pregled), vendar se je z odpravo napak rok podaljšal. Dela so bila izvedena v 13 mesecih, pričetek del 08.10.2011 ter interni pregled 08.11.2012.

Ad) 2.2.11.i: Izvajalec je izstavil končno situacijo, ne da bi pred tem predložil bančno garancijo za odpravo napak v garancijski dobi. Občina na to ni imela vpliva, prav tako pa nima sredstev, s katerimi bi lahko pridobila bančno garancijo pred izstavitvijo končne situacije (aktivno ravnanje se pričakuje od izvajalca, ne ob občine). Kljub temu je imela občina svoj pravni položaj v celoti varovan in se ni nikoli poslabšal, saj je izvajalec prejel plačilo po tej situaciji šele po predložitvi bančne garancije, neplačilo situacije pa je predstavljalo zavarovanje občine.

Točka 2.2.12 Optično omrežje

V podtočki **2.2.12.a** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da je občina dodatna dela, s katerimi je obseg javnega naročila (javni del) spremenila za 2.237.628 EUR (86,8 %; v letu 2013 je izvajalcu plačala 1.299.803 EUR brez DDV), oddala po postopku s pogajanjmi brez predhodne objave, ne da bi bili za to izpolnjeni pogoji, kar je v neskladju z 29. členom ZJN-2.*

V podtočki **2.2.12.b** Računsko sodišče RS ugotavlja, *da določili pogodbe iz leta 2010 o predložitvi bančne garancije za odpravo napak v garancijskem roku z veljavnostjo vključno do izteka 2 let od prevzema zgrajenega širokopasovnega omrežja, nista v skladu z določili razpisne dokumentacije.*

V podtočki **2.2.12.c** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da Občina pri oddaji javnega naročila po postopku s pogajanjmi brez predhodne objave ni poslala v objavo prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost, kar je bilo v neskladju s 1. Odst. 63.b člena ZJN-2.*

V podtočki **2.2.12.d** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, da Občina pri oddaji javnega naročila po postopku s pogajanjem brez predhodne objave v letu 2010 ni pripravila končnega poročila o oddaji javnega naročila, kar je bilo v neskladju s prvim odstavkom 105. člena ZJN-2.

Občina Ilirska Bistrica je leta 2010 izvedla (drugi) postopek izbire izvajalca in podpisala z izvajalcem dve pogodbi in sicer za pogodbo o gradnji in pogodbo o upravljanju odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v Občini Ilirska Bistrica. Celoten postopek od izbire izvajalca do podpisa pogodbe je bil izpeljan v mandatu, ko je bil župan gospod Anton Šenkinc poleg tega je Občina Ilirska Bistrica glede tega projekta v sodnem sporu z državo, ker država zaradi zgoraj omenjenih nepravilnosti terja od Občine Ilirska Bistrica vračilo EU sredstev. Glede na navedeno očitkov Računskega sodišča RS pod točko **a, b, c, d** ne morem komentirati. Obenem poudarjam, da sedanja občinska uprava ne more odgovarjati za nepravilnosti iz mandata, ko je bil župan gospod Anton Šenkinc.

V podtočki **2.2.12.e** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, da občina v pogodbo iz leta 2010 ni vključila protikorupcijske klavzule, kar je bilo v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije. Občina pojasnjuje, da smo pri naknadnem pregledu sklenjenih pogodb napako ugotovili in jo dne 18.11.2011 odpravili z aneksom k pogodbi, v katerem je bila opredeljena protikorupcijska klavzula. Obenem poudarjam, da sedanja občinska uprava ne more odgovarjati za nepravilnosti iz mandata, ko je bil župan gospod Anton Šenkinc.

Glede ugotovitev v podtočki **2.2.12.f** občina pojasnjuje, da so bili s Sporazumom o načinu in rokih odprave odprtih vprašanj pri delovanju in upravljanju odprtega širokopasovnega omrežja Ilirska Bistrica, z dne 30.9.2015 (v zvezi s Sporazumom o načinu in rokih odprave odprtih vprašanj pri delovanju in upravljanju odprtega širokopasovnega omrežja Ilirska Bistrica, z dne 29.5.2014), podani očitki že sanirani, zavarovanja obveznosti iz naslova odprave napak v garancijskih rokih so bila naročniku dejansko izročena, postopek unovčevanja menic pa v januarju 2016 že tudi izveden. Naročnik sicer ni v položaju, ko lahko izvajalca prisili k predložitvi podaljšanja bančne garancije, saj je pridobitev tega dokumenta v celoti v sferi izvajalca, ga ja pa dokazano k temu pozival.

Točka 2.2.13 Pokopališče – sanacija zidu

V podtočki **2.2.13.a** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, da občina ni pripravila izračuna ocenjene vrednosti javnega naročila, kar je v neskladju z 2. Odstavkom 14. člena ZJN-2. V podtočki **2.2.11.b** dalje Računsko sodišče RS ugotavlja, da je Občina s tem, ko je v razmiku 16 dni izdala naročilnico in sklenila pogodbo za dela na isti investiciji v skupnem znesku 64.988 EUR, ravnala v neskladju s 3. odstavkom 14. člena ZJN-2.

Sodišče EU je v zvezi z vprašanjem (ne)enotnosti javnega naročila že večkrat zavzelo stališče, da je treba enotni značaj naročil preizkusiti glede na njihovo gospodarsko in tehnično funkcijo (tako sodba Sodišča EU v zadevi C 574/10, Komisija proti Nemčiji in sodba Splošnega Sodišča v zadevi T-358/08, Španija proti Komisiji: »iz opredelitve gradnje iz člena 14(10), prvi pododstavek, drugi stavek, Direktive [93/38] izhaja, da je obstoj katere koli gradnje treba oceniti glede na gospodarsko in tehnično funkcijo rezultata zadevne gradnje" (točka 36)). In še: »46. Iz te sodbe je razvidno, da je Sodišče za ocenjevanje tega, ali so bile te gradnje medsebojno povezane tako, da bi jih bilo treba šteti za enotno gradnjo ... uporabilo funkcionalni pristop ... Sodišče je uporabilo dve merili, in sicer merilo gospodarske funkcije in merilo tehnične funkcije rezultata gradnje...«. Povsem enako povzema sodno prakso Sodišča EU tudi Direktiva 2014/24/EU o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES, ki pojem enotnega naročila pojasnjuje v (že) preambuli (11): »Zato bi bilo treba pojasniti, kako naj bi javni naročniki presodili, ali so različni deli ločljivi ali ne. Tako pojasnilo bi moralo temeljiti na zadevni sodni praksi Sodišča Evropske unije. ... bi jih bilo treba podpreti z objektivnimi dokazi, ki bi te namene lahko upravičili in bi lahko potrdili potrebo po sklenitvi ene pogodbe o izvedbi javnega naročila.« In še (preambula 20): »Za namene ocenjevanja vrednosti določenega javnega naročila bi bilo treba pojasniti, da lahko ocena vrednosti temelji na razdelitvi javnih naročil zgolj v primeru, ko to upravičujejo objektivni razlogi.« Bistvo pa izhaja iz nadaljevanja preambule, da obstoji celo dolžnost oblikovati javna naročila tako, da niso javna naročila omejena zgolj na subjekte, ki poslujejo na ravni EU – torej z namenom spodbujanja malih in srednjih podjetij (MSP), in sicer: »66 Da bi izboljšali možnosti MSP za sodelovanje v velikem dinamičnem nabavnem sistemu, na primer takem, ki ga upravlja osrednji nabavni organ, **bi moral imeti zadevni javni naročnik**

možnost, da sistem razdeli na objektivno opredeljene kategorije blaga, gradenj ali storitev. Take kategorije bi morale biti opredeljene glede na objektivne dejavnike, ki lahko na primer vključujejo največji dovoljeni obseg posameznih javnih naročil, ki se lahko oddajo v zadevni kategoriji, ali določeno geografsko območje, na katerem se bodo izvedla posamezna javna naročila.» Čeprav rok za implementacijo Direktive sicer še ni potekel, morajo skladno s prakso Sodišča EU (C-261 in 299/07, C-144/04) sodišča držav članic že od njene uveljavitve razlagati notranje pravo tako, da se dosega cilji te direktive (tako Vrhovno sodišče v zadevi X Ips 208/2013; enako izhaja tudi iz sodbe Vrhovnega sodišča v zadevi III Ips 64/2014).

Pri odgovoru na zastavljeno vprašanje je dalje v praksi relevantno tudi, ali gre za naročila, ki se izvajajo v določenem geografskem in časovnem okviru in neodločilno od tega ali naročanje naglašuje enak ali različen relevantni trg (o pojmu relevantni trg več v odločitvi DKOM, št. 018-296/2011-5). V tej zvezi – naglaševanja relevantnega trga – moramo poudariti, da je Sodišče EU takšen pristop Državne revizijske komisije zavrnilo: T-358/08 (točke 58, 84, 108 in druge), zato je treba enotni značaj preizkusiti glede na njihovo gospodarsko in tehnično funkcijo, **dejstvo istega izvajalca je tako brezpredmetno.**

Tako iz prakse Državne revizijske komisije kot Sodišča EU (oziroma splošnega sodišča) izhaja, da je treba v vsakem posameznem primeru, ob upoštevanju vseh relevantnih okoliščin, presoditi, ali gre za enoten predmet javnega naročila ali za več različnih predmetov. Pri tem mora naročnik ravnati tako, da bo oddano javno naročilo prispevalo h gospodarni in učinkoviti porabi javnih sredstev ter uspešnosti njegovega delovanja (prvi odstavek 6. člena ZJN-2). **Kdo so ponudniki, je torej z vidika pravnega standarda »glede na gospodarsko in tehnično funkcijo« irelevantno, lahko bi bil v več primerih tudi isti, odločilno je zgolj to, ali pri posameznih javnih naročilih govorimo o več gospodarskih oziroma tehničnih funkcijah. V konkretnem primeru pa ne more biti dvoma o tem, da sta izvedba dostopne poti ter sanacija dela podpornega zidu na pokopališču predstavljali ločeni gospodarski in tehnični funkciji oziroma celoti, pri čemer tega dejstva ne more omajati okoliščina o istem izvajalcu, niti o relativno krajšem časovnem odmiku obeh naročil.** Gre namreč za med seboj vsebinsko nepovezana dela, ki so predmet dveh, različnih sklopov investicijsko vzdrževalnih del. Dejstvo, da je bilo v obeh postopkih oddano naročilo istemu subjektu, je zgolj posledica

konkretnih okoliščin tržne konkurence, ni pa to dejstvo nikakor relevantno za presojo enotnosti naročil. Navedeno v celoti potrjuje tudi sodba Splošnega sodišča EU v zadevi T-358/08 (točke 58, 84, 108 in druge), kjer je sodišče jasno potrdilo, da je treba enotni značaj naročil preizkusiti izključno glede na njihovo gospodarsko in tehnično funkcijo.

V nasprotnem primeru bi se tako široka razlaga enotnosti javnih naročil, kot jo je v revizijskem poročilu zavzelo Računsko sodišče, privedla do neživljenjske posledice (pravne) enotnosti številnih naročil, ki glede na naravo del ali pa v naravi sami niso enotna, na primer enotnosti gradnje celotnega avtocestnega križa v Sloveniji, kar pa že na prvi pogled ne more biti pravilen zaključek. Glede na navedeno v konkretnem primeru torej ni šlo za sklope enega javnega naročila, temveč za gospodarsko, funkcionalno in tehnično ločena javna naročila, zato je bila pravilna izbira postopkov za njihovo oddajo na način, da se njihove vrednosti niso seštele.

2.3 ZADOLŽEVANJE

Točka 2.3.1 Zadolževanje, odplačilo obveznosti in izdaja poroštev občine

V podtočki **2.3.1.a** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da iz pogodbe, sklenjene v letu 1994 med Občino Ilirska Bistrica in Komunalo Ilirska Bistrica, izhaja, da gre po vsebini za dolgoročno zadolžitev občine, saj je občina zagotavljala sredstva iz proračuna za vračilo kreditov in posredno preko javnega podjetja odplačevala kredite, ki jih je sicer najelo javno podjetje, kar pomeni, da je bila občina v letu 2013 zadolžena na način, ki ga javnofinančni predpisi ne predvidevajo.*

Občina je pojasnila, da je z Javnim podjetjem komunala Ilirska Bistrica d.o.o. dne 16.12.1994 sklenila Pogodbo o prenosu stanovanj in obveznosti vračila najetih kreditov ter da občina poravna sredstva za vračilo posojila za nakup in gradnjo stanovanj iz sredstev občinskega proračuna na podlagi zahtevkov Javnega podjetja Komunala Ilirska Bistrica d.o.o., ta pa plača skladu obresti in glavnico. Med Stanovanjskim skladom Republike Slovenije in Javnim podjetjem Komunala ni bilo sklenjenega aneksa k Posojilni pogodbi št. 13, na podlagi katerega bi dolжник postala Občina Ilirska Bistrica. Glede na priporočilo Računskega sodišča RS, za

ureditev plačevanja obveznosti vračila kreditov po sklenjenem sporazumu z Javnim podjetjem Komunala Ilirska Bistrica, da bi Občina Ilirska Bistrica prevzela in poravnala obveznosti neposredno kreditodajalcu - Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije, je revidiranec dne 21.12.2015 za mnenje povprašal zaposleno na stanovanjskem skladu Republike Slovenije, ki je pojasnila, da je Občina Ilirska Bistrica v osnovni pogodbi iz leta 1994 dala poroštvo in je porok, Javno podjetje Komunala pa je kreditojemalec. Če bo potemtakem tudi prevzela obveznosti plačevanja neposredno kreditodajalcu, bi postala hkrati porok in kreditojemalec, kar pa v tem primeru ni mogoče. Na novo bi bilo potrebno urediti zavarovanje kredita in vse ostale določbe, ker v tem primeru nebi bilo mogoče biti hkrati kreditojemalec in porok obstoječemu kreditu, ki se zaključi leta 2019. Občina ima tudi v aplikaciji e-dolg, kamor poroča zadolževanje Občine, Kredit Javnega podjetja komunala označen kot poroštvo.

2.4 DRUGE UGOTOVITVE

Točka 2.4.1 Financiranje političnih strank

V podtočki **2.4.1.a** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da Občina v letu 2013 ni financirala dveh političnih strank, ki sta na lokalnih volitvah prejeli najmanj 50 odstotkov glasov, potrebnih za izvolitev enega člana sveta lokalne skupnosti, kar je v neskladju s tretjim odstavkom 26. člena ZPolS.* Občina je pojasnila, da bo glede na to, da stranki kot taki ne obstajata več, preučil, ali in kako je plačilo teh sredstev izvedljivo.

V podtočki **2.4.1.b** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da je Občina v letu 2013 sedmim političnim strankam dodelila in izplačala 16.531 evrov več sredstev, kot bi jim lahko na podlagi 21. čl. Odloka o proračunu občine za leto 2013, kar je v neskladju s 26. členom ZPolS.* Občina pojasnjuje, da so bila sredstva političnim strankam nakazana na podlagi Sklepa o začasnem financiranju za obdobja od januarja 2013 do avgusta 2013. Občina je izhajala iz predpostavke iz 32. čl. ZJF, in sicer *'če proračun ni sprejet pred začetkom leta, na katero se nanaša, se financiranje funkcij države in občine ter njihovih nalog in drugih s predpisi določenih, začasno nadaljuje na podlagi proračuna za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu.* V obdobju začasnega financiranja neposredni uporabniki ne smejo povečevati števila zaposlenih glede na stanje na dan 31. december preteklega leta. Občina Ilirska Bistrica za leto 2013 ni uspela sprejeti

proračuna v roku, ki omogoča njegovo uveljavitev s 1. januarjem leta, za katerega se proračun sprejema, zaradi česar je bilo potrebno uvesti začasno financiranje. Občinski svet Občine Ilirska Bistrica je dne 17.12.2013 sprejel Sklep o začasnem financiranju Občine Ilirska Bistrica v obdobju januar-marec 2013 (Uradni list RS, št. 102/2012), dne 21.3.2013 Sklep o začasnem financiranju Občine Ilirska Bistrica v obdobju april-junij 2013 (Uradni list RS, št. 27/2013) in dne 27.6.2013 Sklep o začasnem financiranju Občine Ilirska Bistrica v obdobju julij-september 2013 (Uradni list RS, št. 55/2013). V sklepih se je določilo in uredilo vsebino sklepov, podlago za začasno financiranje, sestavo in višino splošnega dela proračuna, uporabo predpisov, prevzemanje in plačevanje obveznosti in obseg zadolževanja. V 4. členu Sklepa je določeno, da se v obdobju začasnega financiranja za izvrševanje začasnega financiranja uporablja ZJF, določbe zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije, in odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2012. V odloku o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2012 je določeno, da je osnova za financiranje stranke vrednost glasu, ki ga je stranka pridobila na zadnjih lokalnih volitvah in znaša 0,76 evrov. Do sprejetja proračuna 2013 dne 30.7.2013 je Občina Ilirska Bistrica financirala politične stranke v skladu z odlokom o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2012. Z 21. členom Odloka o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 se je vrednost glasu znižala na 0,30 evra, in ta vrednost glasu se je upoštevala pri izplačilih političnim strankam od 1.8.2013 dalje. Občina se glede na ponovljeno pojasnilo ne strinja z revizijskim očitkom, pri čemer izpostavlja, da je ravnala v skladu z 32. čl. ZJF, ko je financiranje političnih strank začasno nadaljeval na podlagi proračuna za preteklo leto (2012), ki je to financiranje predvideval v enakem obsegu in za iste programe kot v preteklem letu. Občina se je namreč držala načela, da v času začasnega financiranja ne izvaja novih aktivnosti in nalog, izvajala pa je vse naloge, ki so bile določene v proračunu za leto 2012.

Točka 2.4.2 Financiranje neodvisnih list

V podtočki **2.4.2.a** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da občina za financiranje neodvisnih list ni imela zakonske podlage za izplačilo.* Občina je pojasnila, da je Občinski svet Občine Ilirska Bistrica na svoji 7. seji dne 26.6.2003 sprejel Sklep o povračilu materialnih stroškov za delovanje neodvisnih list v Občinskem svetu Občine Ilirska Bistrica, in sicer se sredstva nakazujejo na

transakcijski račun, ki ga sporoči neodvisna lista Občinski upravi. Na podlagi tega sklepa so bila v posameznem proračunskem letu v proračunu Občine Ilirska Bistrica zagotovljena sredstva za financiranje neodvisnih list. Do sprejetja proračuna 2013 dne 30.7.2013 je Občina Ilirska Bistrica financirala neodvisne liste v skladu z odlokom o proračunu Občine Ilirska Bistrica za leto 2012 (po Sklepu o začasnem financiranju Občine Ilirska Bistrica v obdobju januar-marec 2013 (Uradni list RS, št. 102/2012), Sklepu o začasnem financiranju Občine Ilirska Bistrica v obdobju april-junij 2013 (Uradni list RS, št. 27/2013) in Sklepu o začasnem financiranju Občine Ilirska Bistrica v obdobju julij-september 2013 (Uradni list RS, št. 55/2013)). S sprejetjem Proračuna Občine Ilirska Bistrica za leto 2013 se je z amandmajem spremenil način financiranja političnega sistema, in sicer od 1.8.2013 dalje se je ukinilo financiranje neodvisnih list in na novo uvedlo financiranje svetniških skupin in samostojnih svetnikov.

Točka 2.4.3 Financiranje svetniških skupin

V podtočki **2.4.3.a** Ugotovitev Revizijskega poročila, Računsko sodišče RS ugotavlja, *da Občina za leto 2013 ni imela sprejetih kriterijev oziroma meril, ki bi opredelili posamezne stroške za delo svetniških skupin, do katerih naj bi bile svetniške skupine in samostojni svetniki upravičeni. Nakazilo sredstev občine članom občinskega sveta oz. političnim strankam brez določenih upravičenih stroškov, za katere se sredstva lahko porabljajo in brez preverjanja za kakšne namene so sredstva bila porabljena, je v neskladju s 7. in 54. čl. ZJF.*

Občina pojasnjuje, da je na podlagi 21. Člena Odloka o proračunu občine za leto 2013 financirala posamezne svetniške skupine in posamezne samostojne svetnike v višini 55 evrov mesečno za njihovo delovanje. Na 21. Seji Občinskega sveta dne 30.1.2014 je bil svetnikom podan v obravnavo osnutek Pravilnika o sredstvih za delo svetniških skupin in samostojnih svetnikov Občinskega sveta Občine Ilirska Bistrica. Ker Pravilnik ni bil sprejet, se je občina glede sprejetega 21. člena Odloka o proračunu za leto 2013 obrnila za davčni vidik financiranja delovanja posamezne svetniške skupine in posameznih samostojnih svetnikov. Ker ni razpolagala z dokumentacijo, s katero samostojni svetnik oz. svetniška skupina izkazuje, da so bila sredstva porabljena za materialne stroške, je to obravnavala kot obdavčljiv dohodek svetnika. Za posamezno izplačilo je občina predložila REK-2 obrazec z navedbo vrste dohodka 1502 - Dohodek na podlagi pog. razmerja (podjemna

pogodba, tudi posamezen posel) - brez pos. davka na določene prejemke, na katerem je obračunala davke in prispevke. V času izplačevanja so nekateri svetniki podali izjavo, da se sredstva prenakažejo na politično stranko, katere član so. Izplačilo po januarju 2014 je bilo obdavčeno. Ne glede na navedeno pa je občina **tudi sicer sprejela ukrep, po katerem se od leta 2015 svetniških skupin in posameznih samostojnih svetnikov ne financira več.**

Točka 2.4.4 Financiranje prireditev v mesecu decembru

V podtočki **2.4.4.a** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da je Občina izvajalcu plačala za izvedbo obeh sklopov prireditev celotni pogodbeni znesek, ki vključuje tudi izvedbo božično novoletnega sejma, ki ni bil izveden, š čimer je ravnala v neskladju z določili 1. In 2. odstavka 54. člena ZJF.*

Občina je prireditev odpovedala zadnji dan zaradi slabega vremena, pri čemer so izvajalcu pred tem že nastali stroški, zato smo bili mnjenja, da je pošteno, da strošek 400€ nosi občina.

Točka 2.4.5 Financiranje požarne straže, dejavnosti gasilskih društev ter investicij na področju požarne varnosti

V podtočki **2.4.5.a** Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da je Občina nepravilno financirala gasilsko prisotnost na gorsko hitrostni dirki.*

Občina pojasnjuje, da bo v bodoče upoštevala priporočila Računskega sodišča RS.

V podtočki **2.4.5.b** Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da je Občina gasilski zvezi v letu 2013 izplačala 11.206 evrov za sofinanciranje izvajanja aktivnosti organiziranja in obveščanja o nevarnosti požarov v naravnem okolju v Občini Ilirska Bistrica, ne da bi sklenila pogodbo v kateri bi določila obseg aktivnosti ter sredstva za izvajanje požarne straže v letu 2013.*

Občina pojasnjuje, da med gasilsko zvezo in Občino ni prišlo do poenotenja stališč glede izvajanja samih določil pogodbe, pogodba za izvajanje požarnih straž v letu 2013 ni bila podpisana. Podobno kot pri izvajanju javne gasilske službe, Občina tudi v tem primeru ni enakopravna stranka v smislu 4. Člena OZ. Občina kot pogodbeni stranka ima v nasprotju z gasilsko zvezo obveznost (zakonsko dolžnost)

organizirati požarno stražo ob razglašeni povečani nevarnosti požarov v naravnem okolju. Pri tem velja izpostaviti tudi, da se skladno z drugim odstavkom 37. člena ZVPoz požarno stražo lahko opravlja le preko gasilcev v skladu z zakonom, ki ureja gasilstvo (v nobenem primeru se torej požarne straže no more izvajati pridobitno ali kot gospodarske javne službe). Glede na navedeno občina meni, da je bila Občina dolžna financirati straže ob razglašeni povečani požarni ogroženosti naravnega okolja, ne glede na nezmožnost sklenitve pogodbe z gasilsko zvezo. Smatramo, da je zakonska obveza in skrb za varstvo naravnega okolja, premoženja in človeških življenj nad pogodbenim dogovorom, do katerega že po osnovni definiciji (pogodba kot sporazum med dvema ali več strankami) lahko ne pride.

Točka 2.4.6 Urejanje zelenih površin v mestu

V podtočki **2.4.6.a** Računsko sodišče RS ugotavlja, da *Občina v letu 2013 ni zagotavljala urejanja javnih zelenih površin v občini s podelitvijo koncesije pravni ali fizični osebi, temveč ga je oddala z javnim naročilom, kar je v neskladju Odlokom o podelitvi koncesije za opravljanje gospodarske javne službe rednega vzdrževanja kategoriziranih občinskih lokalnih cest in o podelitvi koncesije za opravljanje gospodarske javne službe urejanja javnih zelenih površin v Občini Ilirska Bistrica.* Občina pojasnjuje, da je Občina po prvotnem koncesijskem izvajanju površine predala v upravljanje krajevni skupnosti, vendar je pozneje ugotovila, da je zaradi boljšega nadzora nad opravljanjem del in porabo sredstev bolje, da urejanje zelenih površin spet preide pod Občino, ki je izvedla postopke oddaje evidenčnih naročil, kot so bili opredeljeni v obrazložitvah odloka o proračunu za l. 2013. Občina je ravnala enako tudi v preteklih mandatih. Nobeno naročilo pa ni presegalo meje vrednosti evidenčnega naročila 20.000 eur brez DDV oz. 24.000 z DDV, torej kot naročilo za katerega je potrebno voditi le evidenco o njihovi oddaji (peti odst.24.čl. ZJN). Ne glede na navedeno pa je občina priporočila Računskega sodišča RS že upoštevala.

Točka 2.4.7 Vzdrževanje cestne – javne razsvetljave

Podtočka 2.4.7.a: Občina je ugovarjala *preostali* razkritjem Računskega sodišča RS pod točko 2.4.7.a in sicer se ne strinjamo z navedbami Računskega sodišča RS, da bi moral biti občinski svet seznanjen z osnutkom koncesijske pogodbe oziroma javnega razpisa. Skladno z ZJZP občinski svet sprejme koncesijski akt, ki je podlaga za javni razpis in koncesijsko pogodbo, ta koncesijski akt je v konkretnem primeru Odlok o javni razsvetljavi, ki ga je sprejel Občinski svet Občine Ilirska Bistrica in v katerem so določeni vsi elementi javne službe ter vsebina tako razpisa kot koncesijske pogodbe. Skladno z 29. in 30. členom Odloka o javni razsvetljavi pa župan sprejme sklep o javnem razpisu v katerem skladno z določili odloka določi razpisne pogoje in merila za izbor koncesionarja. Ravno tako, skladno s 33. členom Odloka o javni razsvetljavi, občinska uprava izda upravno odločbo o izbiri koncesionarja, na podlagi katere skladno s 34. členom Odloka o javni razsvetljavi z izbranim koncesionarjem sklene koncesijsko pogodbo župan. Iz navedenega je razvidno, da je navedba Računskega sodišča RS pod točko 2.4.7.a o tem, da občinski svet ni bil seznanjen z osnutkom koncesijske pogodbe in javnega razpisa napačna, saj niti v skladu z ZJZP niti z Odlokom o javni razsvetljavi ni potrebno občinskega sveta seznaniti z osnutkom javnega razpisa in koncesijske pogodbe ter sprejetje ali potrditev le-teh ni v njegovi pristojnosti, ampak pristojnosti župana. Občinski svet namreč sprejme koncesijski akt, kar je občinski svet Občine Ilirska Bistrica storil s sprejetjem Odloka o javni razsvetljavi, ki ga nato izvrši župan tako z izvedbo javnega razpisa kot sklenitvijo koncesijske pogodbe. **Ne glede na navedeno, bomo v bodoče spoštovali priporočila Računskega sodišča RS.**

Podtočka 2.4.7.b: Občina **zlasti** ugovarja razkritjem Računskega sodišča RS pod točko 2.4.7.b, v katerih le-ta navaja, da naj bi bila koncesijska pogodba v neskladju z Odlokom o javni razsvetljavi saj določa, da stroške tekočega vzdrževanja plačuje koncedent. Občina meni, da navedenega neskladja ni, saj je tako v 5. členu, 13. členu in petem odstavku 24. člena določeno, da koncesionar pripravi letni program ločeno po posameznih sklopih javne službe (dobava, postavitve in vzdrževanje) ter posebej ločuje investicijsko vzdrževanje in redno vzdrževanje, da koncesionar letnemu programu priloži svoj cenik ter se skladno s petim odstavkom 24. člena Odloka o javni razsvetljavi ostala izvajanja plačujejo po ceniku koncesionarja. Iz navedenih določil Odloka in samega koncepta javne službe izhaja, da so stroški investicijskega vzdrževanja prenovljene (nove) javne razsvetljave in stroški povezani z investicijskim vzdrževanjem zajeti v plačilu četrtega odstavka 24. člena Odloka o javni razsvetljavi, ki predstavlja plačilo za izvedene ukrepe v obnovo javne

razsvetljave z namenom zagotovitve zmanjšane porabe električne energije. Med navedene ukrepe sodi dobava in postavitve oziroma zamenjava stare infrastrukture javne razsvetljave, saj je s temi ukrepi dosežen namen zmanjšanja porabe električne energije ter seveda v času izvajanja pogodbe investicijsko vzdrževanje te infrastrukture in ohranjanje doseženega stanja. Samo tekoče vzdrževanje predstavlja strošek, ki ne pomeni ukrepa za zmanjšanje porabe električne energije in tudi ne investicijskega vzdrževanja, ampak druge storitve oziroma izvajanja, ki jih kot posebej plačljive opredeljuje peti odstavek 24. člena Odloka o javni razsvetljavi. Glede na navedeno občina trdi, da koncesijska pogodba ni v neskladju z Odlokom o javni razsvetljavi, saj le podrobneje pojasnjuje oziroma opredeljuje storitve opredeljene v petem odstavku 24. člena Odloka o javni razsvetljavi. Da je temu tako izhaja **tudi iz samega javnega razpisa za podelitev koncesije**, v katerem je bilo v Splošnih pogodbenih pogojih v točki 2.2.3 Vzdrževanje ukrepov za prihranek energije določeno: *»Za namene zagotavljanja delovanja sistema v skladu s cilji zagotavljanja prihranka prevzame koncesionar v teku trajanja pogodbene dobe kot lastnik vgrajene infrastrukture vse storitve vzdrževanje javne razsvetljave v Občini Ilirska Bistrica ter tudi celotne stroške vzdrževanja za vse ukrepe za prihranek energije, vključno s stroški tekočega vzdrževanja in upravljanja sistema, t.j. tudi za del sistema, ki ne bo predmet prenove. **Stroški vzdrževanja sistema javne razsvetljave v celotni pogodbeni dobi (20 let), ob upoštevanju revalorizacije ne smejo presegati stroškov vzdrževanja za leto 2011. Koncesionar mora koncedentu dostaviti cenik v januarju vsako leto za tekoče leto. Koncesionar za stroške vzdrževanja sistema javne razsvetljave v Občini Ilirska Bistrica izstavi koncedentu račun do 5. dne v mesecu za pretekli mesec. Koncedent izvrši plačilo v 30 dneh od datuma prejema računa. V primeru zamude plačil ima koncesionar pravico zaračunati zakonske zamudne obresti.**«*. Glede na citirano določilo Splošnih pogodbenih pogojev, ki so bili del razpisne dokumentacije tako izhaja, da so navedbe Računskega sodišča RS v zvezi z domnevnim neskladjem med razpisno dokumentacijo in samo sklenjeno koncesijsko pogodbo v zvezi s plačilom stroškov rednega vzdrževanja nepravilne. V tej zvezi se zdi tudi seciranje besedila koncesijske pogodbe na način, da se iz celotne dokumentacije prebere samo to, kar potrjuje tezi, da je občina ravnala nepravilno (percepcija po naravi stvari odvisna od apercepcija), nekorektno do Občine. Kako je namreč mogoče trditi, da je občina v razpisni dokumentacija predvidevala, da plačil ne bo, če je ravno takšna plačila predvidela? Kot že poudarjeno pa sklicevanje na koncesijski akt ni ustrezno, saj takšnega plačila ne ureja/prepoveduje.

Občina v zvezi z očitkom, da je bančna garancija v višini 5% v zvezi z dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v neskladju z razpisno dokumentacijo pojasnjuje, da je pričela s postopkom za uskladitev stališčem Računskega sodišča RS.

V podtočki **2.4.7.c** Računsko sodišče RS ugotavlja, *da je Občina Ilirska Bistrica plačala koncesionarju izvedbo zunanje ureditve pošte, ne da bi sklenila ustrezno pogodbo*. Občina pojasnjuje, da bomo v bodoče v takšnih primerih upoštevali priporočila Računskega sodišča RS.

Točka 2.4.8 Tekoči transferi v javni zavod Osnovna šola Dragotin Kette

V podtočki **2.4.8.a** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, *da prihodki za izvajanje dejavnosti OŠ Dragotina Ketteja iz finančnega načrta za leto 2013 niso bili usklajeni s proračunom občine, na kar občina javnega zavoda ni opozorila in ni zahtevala uskladitve finančnega načrta za leto 2013 ter da občina ni izvajala nalog usklajevanja programov dela finančnih načrtov javnega zavoda ter ni izvajala celovitega nadzora nad poslovanjem, kar je v neskladju s 1. odst. 71. čl. ZJF*.

Občina je na podlagi Navodil posrednim proračunskim uporabnikom in drugim uporabnikom občinskega proračuna občine za leti 2013 in 2014, ki jih je občina sprejela 21.8.2012 ter jih posredovala posrednim proračunskim uporabnikom, od Osnovne šole Dragotina Ketteja Ilirska Bistrica dne 19.9.2012 prejela Predlog finančnega načrta za leti 2013 in 2014 ter načrt razvojnih programov za obdobje 2013-2018. Ker je bil proračun občine za leto 2013 sprejet šele v juliju 2013, je občina dejavnost javnega zavoda do sprejema proračuna financirala na podlagi pogodb o začasnem financiranju za posamezno obdobje začasnega financiranja, skladno s sklepi o začasnem financiranju občine. Šola je bila dolžna svoj finančni načrt uskladiti s posamezno pogodbo o začasnem financiranju, za kar je bila osnova vsakokratna podpisana pogodba o začasnem financiranju za leto 2013. Finančni načrt OŠ Dragotina Ketteja za leti 2013 in 2014, ki ga je svet OŠ sprejel na seji 22.2.2013, je občina prejela dne 19.1.2015, po zahtevi Računskega sodišča RS po dodatni dokumentaciji z dne 16.1.2015, kar pomeni, da z navedenim sprejetim finančnim načrtom zavoda v letu 2013 ni bila seznanjena. Po sprejetju proračuna občine za leto 2013 je občina zavodu v podpis posredovala pogodbo o financiranju dejavnosti javnega zavoda za leto 2013. Smatrala je, da je zavod s tem, ko je

podpisal pogodbo za leto 2013, sprejel tudi obveznost uskladitve svojega finančnega načrta za leto 2013 s sprejetim proračunom za leto 2013. Sredstva za leto 2013 so bila javnemu zavodu izplačana v okviru pogodbenih zneskov, kar dodatno potrjuje domnevo občine o usklajenosti finančnega načrta zavoda s sredstvi zagotovljenimi v proračunu za leto 2013, čeprav o tem s strani zavoda občina ni bila posebej obveščena.

Računsko sodišče je povzelo obrazložitev in popravljalni ukrep občine.

Točka 2.4.9 Tekoči transferi za plačilo storitve pomoč družini na domu

V podtočki **2.4.9.a** Ugotovitev Revizijskega poročila Računsko sodišče RS ugotavlja, da je Občina z izvajalcem javne službe CSD Ilirska Bistrica sklenila vse pogodbe o začasnem financiranju in letno pogodbo, s katero je določila obseg izvajanja javne službe po tem, ko je izvajalec že izvajal storitev, kar je v neskladju s 142. členom pravilnika o postopkih. Občina pojasnjuje, da je 08.04.1998 s CSD Ilirska Bistrica sklenila krovno Pogodbo o izvajanju storitve »POMOČ DRUŽINI NA DOMU«, s katero sta se dogovorili za izvajanje navedene storitve. Od sklenitve te pogodbe dalje Občina letno sklepa pogodbe o financiranju socialnovarstvene storitve Pomoč na domu za posamezno leto oziroma četrletje odvisno od tega, ali ima sprejet odlok o proračunu ali ima začasno financiranje, na podlagi veljavnega proračuna oziroma sklepa o začasnem financiranju. S temi pogodbami se podrobneje določi medsebojne obveznosti pogodbenih strank poleg tega pa tudi višino sredstev. Tudi v letu 2013 je Občina s posameznimi pogodbami s CSD Ilirska Bistrica podrobneje določila medsebojne obveznosti. Storitve že leta kontinuirano poteka brez kakršnekoli prekinitve, ne glede na to, ali je posamezna pogodba bila sklenjena po začetku izvajanja storitve. Občina dalje meni, da se Pogodbe o začasnem financiranju sklenejo na podlagi veljavnega sklepa o začasnem financiranju, ki velja od dneva začetka obdobja začasnega financiranja dalje. Pred začetkom veljave navedenega sklepa ni možno skleniti pogodbe o financiranju.

S spoštovanjem,

Župan Občine Ilirska Bistrica
Emil Rojc

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Ilirska Bistrica (Uradne objave PN št. 18/95, 18/97, 30/98, 4/08, Uradni list RS št. 31/99 in Uradne objave časopisa Snežnik, št. 4/06), je Občinski svet Občine Ilirska Bistrica na _____ seji dne _____ sprejel naslednji

S K L E P

1.

Občinski svet Občine Ilirska Bistrica se je seznanil z Revizijskim poročilom Računskega sodišča Republike Slovenije »Pravilnost dela poslovanja Občine Ilirska Bistrica«, številka: 324-11/2014/39, Ljubljana, 17. avgusta 2016 in s pojasnili Občine Ilirska Bistrica Nadzornemu odboru Občine Ilirska Bistrica z dne 20.10.2016, številka: 060-2/2014.

2.

Ta sklep stopi v veljavo takoj.

Številka: 060-2/2014

Datum:

Župan Občine Ilirska Bistrica:
Emil Rojc

Obrazložitev:

V skladu z zahtevo Nadzornega odbora Občine Ilirska Bistrica Občinskemu svetu Občine Ilirska Bistrica predlagamo obravnavo pojasnil Občine Ilirska Bistrica Nadzornemu odboru Občine Ilirska Bistrica z dne 20.10.2016, številka: 060-2/2014, ki so v gradivu, ter Revizijskega poročila Računskega sodišča Republike Slovenije »Pravilnost dela poslovanja Občine Ilirska Bistrica«, številka: 324-11/2014/39, Ljubljana, 17. avgusta 2016, dostopnega na povezavi: [http://www.rsrs.si/rsrs/rsrs.nsf/I/KC169ACAB1D087D84C125801100361B23/\\$file/ObcIlirskaBistrica_PP13.pdf](http://www.rsrs.si/rsrs/rsrs.nsf/I/KC169ACAB1D087D84C125801100361B23/$file/ObcIlirskaBistrica_PP13.pdf).

Župan Občine Ilirska Bistrica:
Emil Rojc